

Grondwettelijk Hof

**PERSBERICHT
ARREST 52/2021**

De mogelijkheid om informatie gedekt door het beroepsgeheim te onthullen binnen een lokale integrale veiligheidscel inzake radicalisme, extremisme en terrorisme, is niet strijdig met het recht op eerbiediging van het privéleven

Een wet van 30 juli 2018 voorziet in de oprichting, in elke gemeente, van een lokale integrale veiligheidscel inzake radicalisme, extremisme en terrorisme, die de situatie van radicaliserende personen gezamenlijk bespreekt. Een deelnemer die beroepsgeheim heeft, mag er op grond van een wetsbepaling vertrouwelijke informatie onthullen.

Elf verenigingen stelden hiertegen een beroep tot vernietiging in.

Het Hof oordeelt dat de bestreden bepaling het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven niet schendt. Vermits de uitzondering op het beroepsgeheim tot doel heeft terrorisme en radicalisering te bestrijden, beantwoordt de bestreden bepaling aan een dwingende maatschappelijke behoefte. De maatregel wordt overigens omringd door verschillende waarborgen, waardoor de evenredigheid ervan kan worden verzekerd. Verder oordeelt het Hof dat de bestreden bepaling artikel 23 van de Grondwet niet schendt en dat zij niet discriminerend is. Het Hof verwerpt daarom het beroep.

1. Context van de zaak

De wet van 30 juli 2018 « tot oprichting van lokale integrale veiligheidscellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme » voorziet in de oprichting, in elke gemeente, van een lokale integrale veiligheidscel inzake radicalisme, extremisme en terrorisme (LIVC R). De oprichting van lokale integrale veiligheidscellen was een aanbeveling van de parlementaire onderzoekscommissie naar de aanslagen van 22 maart 2016.

Een lokale integrale veiligheidscel heeft tot doel, ter preventie van terroristische misdrijven, de situatie van radicaliserende personen gezamenlijk te bespreken om eventueel een geïndividualiseerd opvolgingstraject voor hen uit te werken. Deze cel is in principe samengesteld uit de burgemeester, de korpschef van de lokale politie en de bevoegde gemeenteambtenaar. De burgemeester kan eveneens personeelsleden van de gemeente of van andere diensten die op gemeentelijk niveau werken en leden van diensten die tot de bevoegdheden van de gemeenschappen en gewesten behoren, uitnodigen om deel te nemen aan de lokale integrale veiligheidscel, in zoverre die personen, vanuit hun functie, daartoe een nuttige bijdrage kunnen leveren. Sommige van die personen zijn in principe gehouden tot het beroepsgeheim.

Artikel 5 van de wet van 30 juli 2018 heeft tot gevolg dat **een houder van het beroepsgeheim die aanvaardt om deel te nemen aan de lokale integrale veiligheidscel er informatie kan onthullen die onder het beroepsgeheim valt**. Elf verenigingen hebben een beroep tot vernietiging ingesteld tegen dat artikel.

2. Onderzoek door het Hof

2.1. Het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven (B.8-B.15)

De verzoekende partijen voeren aan dat de bestreden bepaling strijdig is met het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven van de personen die de houders van het beroepsgeheim in vertrouwen nemen. Daarnaast zijn zij van mening dat de bestreden bepaling een onevenredige inmenging vormt in het beroepsleven van de houders van het beroepsgeheim.

Het Hof oordeelt dat het beroepsgeheim hoofdzakelijk tot doel heeft het fundamentele recht op eerbiediging van het privéleven te beschermen van diegene die iemand in vertrouwen neemt, en dat het ook toelaat een vertrouwensband te creëren tussen die persoon en de houder van het geheim. Het beroepsgeheim is evenwel niet absoluut. Opdat de **uitzondering op het beroepsgeheim** toelaatbaar zou zijn, dient zij te worden toegestaan door een voldoende precieze wettelijke bepaling, te beantwoorden aan een dwingende maatschappelijke behoefte in een democratische samenleving en evenredig te zijn met de nagestreefde doelstelling.

Het Hof stelt om identieke redenen als die van het [arrest nr. 145/2011](#), dat de bestreden bepaling **voldoende precies** is.

Het Hof oordeelt vervolgens dat **het doel van bestrijding van terrorisme en radicalisering beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte**.

Het Hof merkt op dat de uitzondering op het beroepsgeheim waarin de bestreden bepaling voorziet, door **meerdere waarborgen** is omringd :

- 1) Het staat een houder van het beroepsgeheim vrij al dan niet deel te nemen aan een lokale integrale veiligheidscel en om er al dan niet informatie te onthullen die gedekt is door het beroepsgeheim. **Het gaat om een spreekrecht en niet om een spreekplicht**.
- 2) Wanneer informatie die gedekt is door het beroepsgeheim wordt onthuld in het kader van een lokale integrale veiligheidscel, zijn alle deelnemers tot geheimhouding verplicht wat die informatie betreft.
- 3) Voor het doorgeven van een terugkoppelingsfiche aan het OCAD, de politie of de inlichtingen- en veiligheidsdiensten is een goedkeuring bij consensus nodig door alle leden die effectief deelnemen aan de lokale integrale veiligheidscel. Bovendien mag die terugkoppelingsfiche geen informatie bevatten die gedekt is door het beroepsgeheim.
- 4) De verwerking van de persoonsgegevens van personen die zijn voorgedragen in een lokale integrale veiligheidscel is verboden, behoudens de bij de wet bepaalde uitzonderingen.

Daarnaast is de bevoegdheid van de burgemeester om te bepalen wie hij uitnodigt tot deelname aan de lokale integrale veiligheidscel redelijk verantwoord door de noodzaak om rekening te houden met de diversiteit van lokale situaties. Bovendien kon de wetgever redelijkerwijs oordelen dat de andere uitzonderingen op het beroepsgeheim niet voldoende

waren om het nagestreefde doel te bereiken. De bestreden bepaling is dus **evenredig met het nagestreefde doel**.

2.2. De economische, sociale en culturele rechten (B.16-B.19)

De verzoekende partijen voeren voorts aan dat de bestreden bepaling artikel 23 van de Grondwet schendt. De bestreden bepaling zou de vertrouwensband aantasten tussen diegenen die de economische, sociale en culturele rechten genieten en de houders van het beroepsgeheim van wie de tussenkomst noodzakelijk is voor de uitvoering van die rechten. Hierdoor zouden de personen die die rechten genieten eraan verzaken die rechten te doen gelden.

Het Hof herinnert eraan dat artikel 23 van de Grondwet een *standstill*-verplichting bevat die eraan in de weg staat dat de wetgever het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van toepassing zijnde wetgeving, in aanzienlijke mate vermindert zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang. Zonder dat het nodig is te onderzoeken of de bestreden bepaling tot gevolg heeft dat rechten niet zouden worden opgenomen, noch of dit tot een aanzienlijke achteruitgang leidt van het beschermingsniveau, stelt het Hof vast dat de bestreden bepaling wordt verantwoord door redenen die verband houden met het algemeen belang, namelijk de bestrijding van terrorisme en radicalisering.

2.3. Het gelijkheidsbeginsel (B.20-B.22)

Volgens de verzoekende partijen leidt de bestreden bepaling tot twee discriminaties. Zij zou een eerste onverantwoord verschil in behandeling doen ontstaan tussen de personen die houders van het beroepsgeheim in vertrouwen nemen, naargelang zij al dan niet zijn uitgenodigd om deel te nemen aan de lokale integrale veiligheidscel en al dan niet ermee instemmen informatie te onthullen die gedekt is door het beroepsgeheim. Zij zou een tweede onverantwoord verschil in behandeling doen ontstaan tussen de houders van het beroepsgeheim die worden uitgenodigd om deel te nemen aan de lokale integrale veiligheidscel en zij die niet worden uitgenodigd.

Het Hof oordeelt dat die twee verschillen in behandeling niet voortvloeien uit de bestreden bepaling, maar uit de uitoefening door de burgemeester van de bevoegdheid om personen uit te nodigen tot deelname aan de lokale integrale veiligheidscel en uit de individuele beslissing van iedere houder van het beroepsgeheim. Het Hof brengt in dit licht in herinnering dat de bevoegdheid van de burgemeester om de personen te bepalen die hij uitnodigt tot deelname aan de lokale integrale veiligheidscel, redelijk verantwoord is.

3. Besluit

Het Hof verwerpt het beroep.

Het Grondwettelijk Hof is het rechtscollege dat waakt over de inachtneming van de Grondwet door de verschillende wetgevers in België. Het Hof kan wetten, decreten en ordonnanties vernietigen, ongrondwettig verklaren en schorsen wegens schending van een fundamenteel grondrecht of een bevoegdheidverdelende regel.

Dit persbericht, opgesteld door de cel « media » van het Hof, bindt het Grondwettelijk Hof niet. De [tekst van het arrest](#) is te vinden op de webstek van het Grondwettelijk Hof.

Contactpersonen voor de pers : [Sarah Lambrecht](#) | 02/500.12.83 | [Frank Meersschaut](#) | 0475/325.218 | [Tim Souverijns](#) | 02/500.12.21

Volg het Hof via Twitter [@ConstCourtBE](#)